

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
EVGENI TANCHEV IŠVADA,
pateikta 2017 m. birželio 1 d.¹

Byla C-205/16 P

**SolarWorld AG
prieš**

Europos Sąjungos Tarybą

„Apeliacinis skundas – Subsidijos – Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš jos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų) importas – Galutiniai muitai – Įsipareigojimas – Priimtinumas – Dalinis panaikinimas – Atskiriamumas“

1. Šiame apeliaciniame skunde bendrovė *SolarWorld AG* (toliau – *SolarWorld*) prašo Teisingumo Teismo panaikinti Bendrojo Teismo nutartį², kuria Bendrasis Teismas kaip nepriimtina atmetė ieškinį dėl Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1239/2013 (toliau – ginčijamas reglamentas)³ 2 straipsnio panaikinimo. Ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatytas galutinis kompensacinis muittas, taikomas iš Kinijos importuojamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio, o pagal to paties reglamento 2 straipsnį iš bendrovių, kurios įsipareigojo taikyti minimalią importo kainą iki tam tikros metinės importo apimtys, importuojamiems produktams netaikomas 1 straipsnyje nustatytas muittas. Skundžiamoje nutartyje Bendrasis Teismas nusprendė, kad 2 straipsnio negalima atskirti nuo likusių to reglamento nuostatų, nes panaikinus tik šią nuostatą būtų pakeista ginčijamo reglamento esmė. Todėl Bendrasis Teismas ieškinį, kuriame prašoma panaikinti tik 2 straipsnį, atmetė kaip nepriimtina.

2. Šiuo apeliaciniu skundu keliamas klausimas, ar tais atvejais, kai reglamente nustatomas kompensacinis muittas, nuo kurio sumokėjimo eksportuotojai, kurių įsipareigojimo pasiūlymas buvo priimtas, atleidžiami, gali būti prašoma panaikinti tik atleidimą. Jeigu atsakymas būtų teigiamas ir jeigu apeliacinis skundas būtų patenkintas, reglamente nustatytas kompensacinis muittas būtų taikomas bendrovių, kurios anksčiau buvo davusios įsipareigojimą, importui. Jeigu atsakymas būtų neigiamas ir jeigu apeliacinis skundas būtų patenkintas, būtų panaikintas visas reglamentas ir jame nustatytas muittas nebebūtų taikomas. Todėl Komisijai reikėtų imtis priemonių, kurios būtų būtinos siekiant įgyvendinti sprendimą, kuriuo būtų panaikinta skundžiama nutartis, ir visų pirma įvertinti, ar galima priimti peržiūrėtą įsipareigojimą arba ar galima nustatyti muitą nenumatant tokio atleidimo.

¹ Originalo kalba: anglų.

² 2016 m. vasario 1 d. Nutartis *SolarWorld ir kt. / Taryba*, T-142/14, EU:T:2016:68 (toliau – skundžiama nutartis).

³ 2013 m. gruodžio 2 d. reglamentas, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis kompensacinis muittas (OL L 325, 2013, p. 66).

I. Teisinis pagrindas

3. Tarybos reglamento (EB) Nr. 597/2009⁴ 12 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Laikinieji muitai gali būti nustatyti, jeigu:

- a) tyrimas pradėtas pagal 10 straipsnį;
- b) suinteresuotoms šalims apie tai pranešta ir sudaryta pakankamai galimybių pateikti informaciją ir pareikšti komentarus pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą;
- c) preliminariai nustatyta, kad importuotas produktas gauna naudos iš kompensuotinių subsidijų ir dėl to yra žalos Bendrijos pramonei; ir
- d) dėl Bendrijos interesų būtina įsikišti, kad [siekiant] užkirsti kelią tokiai žalai.

<...>

Laikinojo kompensacinio muto dydis negali viršyti preliminariai apskaičiuoto [apskaičiuotos bendros] kompensuotinių subsidijų sumos ir [bet] turi būti mažesnė [mažesnis] už tokią sumą, jei tokio mažesnio muto pakaks atitaisyti žalą Bendrijos pramonei.“

4. Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas subsidijavimas ir žala, Komisija gali priimti savanoriškus pakankamus įsipareigojimus, kuriais remiantis:

- a) kilmės ir (arba) eksportuojanti valstybė sutinka nutraukti ar apriboti subsidiją arba imtis kitų priemonių dėl jos poveikio; arba
- b) bet kuris eksportuotojas įsipareigoja peržiūrėti savo kainas arba nutraukti eksportą į aptariamą vietovę, kol kompensuotinos subsidijos [tokiam eksportui] teikia naudą, tokiu būdu, kad Komisija, po konkrečių konsultacijų su Patariamuoju komitetu, įsitikina, jog žalingas subsidijų poveikis bus pašalintas.

Tokiu atveju tol, kol galioja šie įsipareigojimai, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 12 straipsnio 3 dalį, ir galutiniai muitai, Tarybos nustatyti pagal 15 straipsnio 1 dalį, netaikomi atitinkamam svarstomo produkto, pagaminto kompanijose, nurodytose Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo ir kituose tolesniuose šio sprendimo pakeitimuose, importui.

Kainų pagal šiuos įsipareigojimus padidinimas neturi būti didesnis nei būtina kompensuotinoms subsidijoms atverti, ir turėtų būti mažesnės nei kompensuotinos subsidijos suma, jei tokio padidinimo pakanka žalai Bendrijos pramonei pašalinti.“

⁴ 2009 m. birželio 11 d. reglamentas dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (kodifikuota redakcija) (toliau – pagrindinis reglamentas) (OL L 188, 2009, p. 93).

5. Pagrindinio reglamento 13 straipsnio 9 dalyje nurodyta:

„Bet kuriai įsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą arba Komisijai atšaukus įsipareigojimo priėmimą, įsipareigojimo priėmimas, pasikonsultavus, atšaukiamas Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, kai tinkama, o pagal 12 straipsnį Komisijos nustatytas laikinasis muitas ar pagal 15 straipsnio 1 dalį Tarybos nustatytas galutinis muitas taikomi su sąlyga, kad nagrinėjamam eksportuotojui ar kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus tuos atvejus, kai eksportuotojas ar tokia valstybė patys atsiėmė įsipareigojimus.

<...>“

6. Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad egzistuoja kompensuotinos subsidijos ir jų padaryta žala bei dėl Bendrijos interesų reikia įsikišti pagal 31 straipsnį, Taryba, remdamasi Komisijos siūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, nustato galutinį kompensacinį muitą.

<...>

Kompensacinio muto dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotinių subsidijų sumos, bet turėtų būti mažesnė [mažesnis] nei bendra kompensuotinių subsidijų suma, jei tokio mažesnio muto pakaktų pašalinti žalą Bendrijos pramonei.“

II. Bylos aplinkybės

7. 2012 m. rugsėjo 6 d. Komisija inicijavo antidempingo tyrimą dėl Kinijos kilmės fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių importo⁵. Šis tyrimas buvo inicijuotas gavus Europos fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių gamintojų asociacijos *ES Pro Sun* skundą.

8. 2012 m. lapkričio 8 d. Komisija inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl Kinijos kilmės fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių importo⁶.

9. 2013 m. birželio 4 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 513/2013, kuriame atitinkamo Kinijos produkto importui buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas⁷. Šis laikinasis antidempingo muitas nustatytas kaip *ad valorem* muitas.

10. Ieškinys dėl Reglamento Nr. 513/2013 panaikinimo, kurį pareiškė du Europos fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių gamintojai, įskaitant *SolarWorld*, buvo atmestas Bendrojo Teismo nutartimi⁸. Apeliacinis skundas dėl šios nutarties buvo atmestas Teisingumo Teismo nutartimi⁹.

5 Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų ir plokštelių) inicijavimą (OL C 269, 2012, p. 5).

6 Pranešimas apie antisubsidijų tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų ir plokštelių) inicijavimą (OL C 340, 2012, p. 13).

7 2013 m. birželio 4 d. reglamentas, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams ir plokštelėms) nustatomas laikinasis antidempingo muitas ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 182/2013, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti šiuos importuojamus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamus produktus (OL L 152, 2013, p. 5).

8 2015 m. balandžio 14 d. Nutartis *SolarWorld ir Solsonica / Komisija*, T-393/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:211.

9 2016 m. kovo 16 d. Nutartis *SolarWorld / Komisija*, C-312/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:162.

11. 2013 m. liepos 27 d. Komisijai adresuotame rašte *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* (Kinijos įrengimų ir elektronikos gaminių importo ir eksporto prekybos rūmai, toliau – CCCME) ir eksportuojančių gamintojų grupė pateikė išipareigojimo pasiūlymą, t. y. taikyti minimalią importo kainą (toliau – minimali importo kaina) iki tam tikros metinės importo apimties, susijusios su jų veiklos rinkoje rezultatais. Šią apimtį viršijusiam importui būtų taikomas *ad valorem* muitas. 2013 m. rugpjūčio 2 d. Komisija priėmė Sprendimą 2013/423/ES, jame sutiko su šiuo išipareigojimu¹⁰. Tą pačią dieną Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 748/2013¹¹, kuriuo buvo iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 513/2013, kad būtų atsižvelgta į šio išipareigojimo priėmimą.

12. 2013 m. gruodžio 2 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1238/2013, kuriame atitinkamo Kinijos produkto importui buvo nustatytas galutinis antidempingo muitas¹². Reglamento Nr. 1238/2013 1 straipsnyje Taryba nustatė *ad valorem* antidempingo muitą. Pagal 3 straipsnį 1 straipsnyje nustatytas antidempingo muitas netaikomas importui, dėl kurio sąskaitas faktūras išrašė bendrovės, kurių išipareigojimas priimtas ir kurios buvo įtrauktos į Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2013/707/ES¹³ priedo sąrašą.

13. Sprendimą 2013/707 Komisija priėmė 2013 m. gruodžio 4 d. Tame sprendime Komisija priėmė iš dalies pakeistą CCCME ir eksportuojančių gamintojų grupės pasiūlytą išipareigojimą (toliau – išipareigojimas), galiojantį galutinio antidempingo muito taikymo laikotarpiu. Šį išipareigojimą Komisija priėmė ne tik į antidempingo tyrimo, bet ir antisubsidijų tyrimo atžvilgiu.

14. 2013 m. gruodžio 2 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą, kuriuo atitinkamo produkto importui iš Kinijos buvo nustatytas galutinis kompensacinis muitas. 1 straipsnyje buvo nustatytas *ad valorem* kompensacinis muitas. Pagal 2 straipsnį šis kompensacinis muitas netaikomas importui, dėl kurio sąskaitas faktūras išrašė bendrovės, kurių išipareigojimą Komisija priėmė ir kurių pavadinimai įtraukti į Sprendimo 2013/707 priedą.

15. Ieškinys dėl Sprendimo 2013/423 ir Sprendimo 2013/707 panaikinimo buvo atmetas Bendrojo Teismo nutartimi¹⁴. Apeliacinis skundas dėl šios nutarties buvo atmetas Teisingumo Teismo nutartimi¹⁵.

16. 2014 m. rugsėjo 15 d. rašte Komisija, laikydamasi išipareigojimo 3.5 sąlygos, sutiko su CCCME prašymu sumažinti minimalią importo kainą. 2017 m. vasario 16 d. Bendrasis Teismas atmetė *SolarWorld* pareikštą ieškinį dėl Komisijos 2014 m. rugsėjo 15 d. rašte išdėstyto sprendimo panaikinimo¹⁶.

10 2013 m. rugpjūčio 2 d. sprendimas, kuriuo priimamas pasiūlytas išipareigojimas, susijęs su antidempingo tyrimu dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš jos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinųjų dalių (t. y. elementų ir plokštelių) (2013/423/ES) (OL L 209, 2013, p. 26).

11 2013 m. rugpjūčio 2 d. reglamentas, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 513/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams ir plokštelėms) nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 209, 2013, p. 1).

12 2013 m. gruodžio 2 d. reglamentas, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas (OL L 325, 2013, p. 1).

13 2013 m. gruodžio 4 d. sprendimas, kuriuo patvirtinamas pasiūlyto išipareigojimo, susijusio su antidempingo ir antisubsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinųjų dalių (t. y. elementų), priėmimas galutinių priemonių taikymo laikotarpiui (2013/707/ES) (OL L 325, 2013, p. 214).

14 2015 m. sausio 14 d. Nutartis *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23.

15 2016 m. kovo 10 d. Nutartis *SolarWorld / Komisija*, C-142/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:163.

16 2017 m. vasario 16 d. Sprendimas *SolarWorld / Komisija*, T-783/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:88.

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

17. 2014 m. vasario 28 d. *SolarWorld* ir kiti du Europos fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių gamintojai, t. y. *Brandoni solare SpA* (toliau – *Brandoni solare*) ir *Solaria Energia y Medio Ambiente, SA* (toliau – *Solaria Energia*), pareiškė ieškinį dėl ginčijamo reglamento 2 straipsnio panaikinimo.

18. Skundžiama nutartimi Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip nepriimtina.

19. Bendrasis Teismas priminė, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos aktą iš dalies galima panaikinti tik jeigu elementai, kuriuos prašoma panaikinti, gali būti atskiriami nuo likusios akto dalies, t. y. jeigu iš dalies panaikinus aktą nebūtų pakeista jo esmė. Šioje byloje buvo prašoma panaikinti tik ginčijamo reglamento 2 straipsnį. Tik 2 straipsnio panaikinimas reikštų kompensacinio muto taikymą visam eksportuojančių gamintojų, kurių išipareigojimo pasiūlymas buvo priimtas, importui. Taip būtų išplėsta kompensacinio muto taikymo sritis, nes pagal ginčijamą reglamentą šis muitas taikomas tik eksportuojančių gamintojų, nesutikusių laikytis išipareigojimo, importui, kuris sudaro 30 % viso atitinkamo produkto importo. Todėl 2 straipsnio negalima atskirti nuo likusių ginčijamo reglamento nuostatų. Ieškinys, kuriame prašoma panaikinti tik 2 straipsnį, buvo atmestas kaip nepriimtinas.

20. Kadangi Bendrasis Teismas ieškinį atmetė remdamasis tuo, kad panaikinus tik 2 straipsnį būtų pakeista ginčijamo reglamento esmė, jis nenagrinėjo kito nepriimtumo pagrindo, kurį nurodė Taryba, t. y. kad *SolarWorld*, *Brandoni solare* ir *Solar Energia* neturėjo teisės ginčyti ginčijamo reglamento 2 straipsnio.

IV. Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

21. 2016 m. balandžio 11 d. paduotame apeliaciniame skunde *SolarWorld* prašo Teisingumo Teismo pripažinti apeliacinį skundą priimtinu ir pagrįstu, panaikinti skundžiamą nutartį ir arba išnagrinėti bylą iš esmės ir panaikinti ginčijamo reglamento 2 straipsnį, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui. *SolarWorld* taip pat prašo Teisingumo Teismo priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

22. Taryba prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *SolarWorld* bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje ir Bendrajame Teisme išlaidas.

23. Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą ir priteisti iš *SolarWorld* bylinėjimosi išlaidas.

V. Apeliacinio skundo pagrindų vertinimas

24. *SolarWorld* nurodo du apeliacinio skundo pagrindus. Pirma, *SolarWorld* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių reglamento nuostatų. Antra, *SolarWorld* tvirtina, kad Bendrasis Teismas, atmetęs ieškinį kaip nepriimtina, pažeidė Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 ir 20 straipsnius.

A. Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas

1. Šalių argumentai

25. Nurodydama pirmąjį apeliacinio skundą pagrįsdama *SolarWorld* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamos nutarties 53–60 punktuose, visų pirma 55 ir 59 punktuose, nusprendęs, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių šio reglamento nuostatų.

26. Pirma, *SolarWorld* teigia, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnyje nurodytas išipareigojimas dėl minimalios importo kainos, taip pat šio reglamento 1 straipsnyje nustatyti *ad valorem* kompensaciniai muitai yra dvi kompensacinės priemonės formos. Šių priemonių tikslas iš esmės yra vienodas (pašalinti Sąjungos pramonei padarytą žalą), be to, turi būti nustatytas toks jų lygis, dėl kurio užtikrinamas tokios žalos pašalinimas. Todėl vienos kompensacinės priemonės (išipareigojimo) pakeitimas kita priemone (muitais) nekeičia ginčijamo reglamento esmės. Taip yra todėl, kad tame reglamente nustatytos kompensacinės priemonės taikomos visam subsidijuotam importui, nepaisant tokio importo formos. Kalbant apie ginčijamos nutarties 57 punkte nurodytus sprendimus, pažymėtina, kad jie šioje byloje netaikomi, nes tuose sprendimuose iš dalies panaikinus nuostatas būtų iš esmės pakeista ginčijamo akto taikymo sritis, o šioje byloje iš dalies panaikinus ginčijamą reglamentą būtų pakeista tik nustatytų kompensacinių priemonių forma.

27. Antra, *SolarWorld* teigia, kad pačiame pagrindiniame reglamente numatyta galimybė vieną kompensacinę priemonę pakeisti kita, kitokios formos, priemone. To reglamento 13 straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai išipareigojimas pažeidžiamas arba atsiimamas arba kai Komisija sutinka, kad jis būtų atsiimtas, taikomi nustatyti kompensaciniai muitai.

28. Trečia, *SolarWorld* pažymi, kad, jeigu Bendrasis Teismas būtų panaikinęs ginčijamo reglamento 2 straipsnį remdamasis tuo, kad, kaip teigia *SolarWorld*, minimalios importo kainos dydis nebuvo toks, kuris padėtų pašalinti Sąjungos pramonei padarytą žalą, tokiu atveju nebūtina būtų pradėti taikyti muitai. Komisija ir Taryba sprendimo dėl panaikinimo galėjo laikytis ir sutikti su peržiūrėta minimalia importo kaina, kurios dydis yra toks, dėl kurio užtikrinamas žalos pašalinimas.

29. Ketvirta, *SolarWorld* teigia, kad faktas, jog tik ginčijamo reglamento 2 straipsnio panaikinimas reikštų šio reglamento 1 straipsnyje nustatytų kompensacinių *muitų* taikymą visam subsidijuotam importui, neturi reikšmės, nes jie anksčiau buvo taikomi tik 30 % šio importo. Tai nekeičia ginčijamo reglamento taikymo srities, nes pagal jį kompensacinės priemonės taikomos visam subsidijuotam importui. Todėl procentinė subsidijuoto importo dalis, kuriai taikoma konkreti kompensacinių priemonių forma, yra nereikšminga.

30. Taryba teigia, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas nepriimtinas, nes, pirma, jame paprasčiausiai pakartojamas Bendrajam Teismui pateiktas argumentas, ir, antra, jis yra pagrįstas fakto klausimais, kurių peržiūra nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai, išskyrus akivaizdžius įrodymų iškraipymo atvejus, dėl kurių *SolarWorld* nepateikia jokių argumentų.

31. Dėl bylos esmės Taryba teigia, kad pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti. Pirma, *SolarWorld* kompensacines priemones nuo kompensacinių muitų atskiria dirbtinai. Tais atvejais, kai pagrindiniame reglamente pateikiama nuoroda į „priemones“, tai paprastai reiškia muitus, pvz., 12 ir 14 straipsnių pavadinimuose. Antra, Taryba tvirtina, kad tik ginčijamo reglamento 2 straipsnio panaikinimas reikštų šio reglamento 1 straipsnyje nustatytų kompensacinių *muitų* taikymą visam importui, o anksčiau jie buvo taikomi tik tam tikrą metinę apimtį viršijančiai importo daliai, t. y. tik *daliai* subsidijuoto importo. Dėl šios priežasties ginčijamo reglamento esmė būtų pakeista. Trečia, Taryba teigia, kad išipareigojimo nebūtų galima įvykdyti, jei nebūtų muitų. Taip yra todėl, kad išipareigojimo taikymo sritis ribota (jis taikomas tik tam tikrai importo apimčiai, kurią viršijus pradeda galioti muitai). Ketvirta, vertindamos Sąjungos pramonės interesą Taryba ir Komisija atsižvelgė į

minimalios importo kainos poveikį. Penkta, buvo nustatytas toks muitų dydis, dėl kurio, kartu taikant minimalią importo kainą, pašalinama Sąjungos pramonei padaryta žala. Todėl ginčijamas reglamentas yra pagrįstas bendru muitų ir išipareigojimo poveikiu ekonomikai. Negalima užtikrintai teigti, kad jei nebūtų išipareigojimo, Taryba būtų nustačiusi kompensacinius muitus visam subsidijuotam importui.

32. Komisija teigia, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepagrįstas.

33. Pirmia, faktas, kad išipareigojimas ir kompensaciniai muitai yra kompensacinės priemonės ir kad iš esmės jų tikslas vienodas (ištaisyti Sąjungos pramonei padarytą žalą), neturi reikšmės. Svarbu yra tai, kad išipareigojimo pakeitimas antidempingo muitais pakeistų ginčijamo reglamento esmę. Taip yra todėl, kad išipareigojimas ir muitai buvo vertinami bendrai, atsižvelgiant į žalos pašalinimą ir Sąjungos interesus. Be to, išipareigojimas ir kompensaciniai muitai turi skirtingą poveikį. Eksportuotojas dėl išipareigojimo gauna papildomų pajamų, o iš muitų gautos pajamos mokamos į Sąjungos biudžetą.

34. Antra, Komisija nesutinka su *SolarWorld* argumentu, kad ginčijamos nutarties 57 punkte paminėti sprendimai netaikomi nagrinėjamam atvejui. Komisija pabrėžia, kad tuose sprendimuose dalinis panaikinimas buvo atmestas ne dėl to, kad tai lemtų esminius ginčijamo akto taikymo srities pakeitimus, bet dėl to, kad toks panaikinimas pakeistų ginčijamo akto esmę. Šioje byloje Bendrasis Teismas taip pat nustatė, kad panaikinus tik ginčijamo reglamento 2 straipsnį būtų pakeista šio reglamento esmė. Jis taip nustatė todėl, kad panaikinus tik 2 straipsnį būtų išplėsta *kompensacinių muitų* taikymo sritis, nes jie būtų taikomi importui, kuriam anksčiau šie muitai nebuvo taikomi. Kitaip, nei teigia *SolarWorld*, Bendrasis Teismas nekonstatavo, kad dėl dalinio panaikinimo būtų pakeista *ginčijamo reglamento* taikymo sritis.

35. Komisijos teigimu, negalima tvirtinti, kad *SolarWorld* nėra suinteresuota prašyti panaikinti visą ginčijamą reglamentą (nes pagal to reglamento 1 straipsnį muitai nustatomi *SolarWorld* konkurentams iš Kinijos). Taip yra dėl to, kad, pareikšdama ieškinį dėl viso reglamento panaikinimo, *SolarWorld* galėjo prašyti sustabdyti teismo sprendimo galiojimą iki tol, kol kompetentingos institucijos patvirtins priemonės, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti to sprendimo laikymąsi (kitais tarant, iki to laiko, kai šios institucijos dar kartą priims reglamentą, pagal kurį nustatomi kompensaciniai muitai). Komisija teigia, kad prašymas panaikinti tik 2 straipsnį yra „bylinėjimosi strategijos klaida“, kurios vykstant šiam procesui negalima ištaisyti.

36. Komisija daro išvadą, kad Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, jog prašymas dėl dalinio panaikinimo negali būti patenkintas. Jeigu Bendrasis Teismas būtų padaręs išvadą, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnis yra neteisėtas, jis būtų galėjęs tik panaikinti visą ginčijamą reglamentą ir leisti Tarybai ir Komisijai nuspręsti, kokios formos kompensacinės priemonės reikėtų nustatyti, kad būtų laikomasi tokio Bendrojo Teismo sprendimo. Sutartyse nustatytą institucinę pusiausvyrą galima užtikrinti tik panaikinus visą ginčijamą reglamentą.

37. CCCME rašytinių pastabų nepateikė. Tačiau žodiniame bylos nagrinėjime ji sutiko su Taryba ir Komisija, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių reglamento nuostatų.

2. Vertinimas

a) Priiartinumas

38. Taryba teigia, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriartinas, nes, pirma, jame paprasčiausiai atkartojamas Bendrajam Teismui pateiktas argumentas dėl atskiriamumo, ir, antra, jis yra pagrįstas fakto klausimais, kurių peržiūra nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai.

39. Manau, kad Tarybos nurodytą nepriartinumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti.

40. Pirma, atsakydama į Tarybos pateiktą nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą *SolarWorld* pirmojoje instancijoje iš tikrųjų teigė, kad ta nuostata atskiriama nuo likusių ginčijamo reglamento nuostatų. Tačiau *SolarWorld* savo rašytinėse pastabose, pateiktose Teisingumo Teismui, aiškiai nurodo, kurie skundžiamos nutarties punktai, jos manymu, negalioja dėl padarytos teisės klaidos (visų pirma 55 punktas, susijęs su platesne kompensacinių muitų taikymo sritimi, jeigu būtų panaikintas tik 2 straipsnis, 57 punktas, kuriame Bendrasis Teismas nagrinėja ankstesnius sprendimus, susijusius su atskiriamumo reikalavimu, ir 59 punktas, kuriame Bendrasis Teismas daro išvadą, kad 2 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių ginčijamo reglamento nuostatų). Taigi *SolarWorld* neprašo paprasčiausiai dar kartą išnagrinėti Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio, todėl Teisingumo Teismas gali peržiūrėti ginčijamą nutartį¹⁷.

41. Antra, klausimas, ar ginčijamo reglamento 2 straipsnis gali būti laikomas atskiriamu nuo likusių šio reglamento nuostatų, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, ir ar galima panaikinti tik jį vieną, nėra fakto klausimas. Tai yra klausimas dėl teisinio kvalifikavimo, kurio peržiūra priklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai¹⁸.

42. Taigi manau, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra priimtinas.

b) Esmė

43. Nurodydama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą *SolarWorld* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, jog ginčijamo reglamento 2 straipsnis nėra atskiriamas nuo likusių reglamento nuostatų.

44. Primenu, kad, nors ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatyti *ad valorem* kompensaciniai muitai, 2 straipsnyje numatyta, kad subsidijuotam importui „1 straipsniu nustatytas antisubsidijų multas netaikomas, jeigu <...> bendrovė, kurios pavadinimas įtrauktas į [Sprendimo 2013/707] priede pateikiamą sąrašą, <...> produktus pati <...> gamino, vežė ir išrašė sąskaitas faktūras <...>“. Sprendimo 2013/707 priede pateikiamas visų eksportuojančių gamintojų, kurių išsipareigojimo pasiūlymą priėmė Komisija, sąrašas. Pagal Sprendime 2013/423 pateiktą šio išsipareigojimo aprašymą jis yra neatsiejamas nuo minimalios importo kainos, kuri neviršija tam tikros metinės importo apimties, susijusios su tuomečiais eksportuojančių gamintojų veiklos rinkoje rezultatais¹⁹.

45. Pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės aktą panaikinti iš dalies galima tik jei prašomus panaikinti elementus įmanoma atskirti nuo likusių teisės akto nuostatų. Šis reikalavimas netenkinamas, jei iš dalies panaikinus priemonę būtų pakeista jos esmė, o tai turi būti vertinama remiantis objektyviais, bet ne subjektyviais kriterijais, susijusiais su valdžios institucijos, patvirtinusios nagrinėjamą priemonę, politine valia²⁰. Peržiūrint, ar ES akto elementus galima atskirti, reikia išnagrinėti šių elementų taikymo sritį siekiant įvertinti, ar juos panaikinus būtų pakeista akto prasmė ir esmė²¹.

46. Ar panaikinus tik 2 straipsnį būtų pakeista ginčijamo reglamento esmė? Mano nuomone – ne.

47. Iš pradžių norėčiau pabrėžti, kad klaida, dėl kurios kompensacinis multas taptų negaliojantis, kaip ir klaida, dėl kurios esminė išvada taptų negaliojanti, gali lemti reglamento, pagal kurį nustatomi kompensaciniai muitai, esmės pakeitimą.

17 2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Komisija / Total ir Elf Aquitaine*, C-351/15 P, EU:C:2017:27, 30–34 punktai.

18 2014 m. spalio 1 d. Sprendimo *Taryba / Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 15–19 punktai.

19 Žr. Sprendimo 2013/423 5 ir 6 konstatuojamąsias dalis ir Sprendimo 2013/707 19 konstatuojamąją dalį.

20 2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:778, 38 punktas.

21 2015 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-121/14, EU:C:2015:749, 21 punktas.

48. Neabejotina, kad dėl institucijų esminių išvadų, susijusių su kompensacinėmis subsidijomis, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų nustatymu, gali būti (jeigu jos būtų panaikintos) pakeista reglamento, pagal kurį nustatomi kompensaciniai muitai, esmė, nes jei nebūtų kurio nors vieno iš šių elementų, nebūtų galima nustatyti jokio muto²².

49. Klaida, dėl kurios kompensacinis muitas būtų pripažintas negaliojančiu, juo labiau gali lemti reglamento, pagal kurį nustatomas šis muitas, esmės pakeitimą. Taip yra todėl, kad tokio reglamento konkretus tikslas – nustatyti muitą siekiant pašalinti Sąjungos pramonei padarytą žalą.

50. Šiuo atžvilgiu būtina remtis neseniai priimtu Bendrojo Teismo sprendimu *JingAo Solar*²³. Byloje *JingAo Solar* tam tikri Kinijos eksportuojantys gamintojai ir su jais susiję importuotojai ginčijo visą Reglamentą Nr. 1239/2013, kurio 2 straipsnis ginčijamas šioje byloje. Konkrečiai Taryba ir Komisija teigė, kad, pirma, ieškovės nesuinteresuotos 2 straipsnio panaikinimu (nes per administracinę procedūrą jie siekė, kad būtų priimtas 2 straipsnis), antra, kad 1 straipsnio negalima atskirti nuo likusių akto nuostatų, todėl, trečia, ieškinys dėl viso ginčijamo reglamento panaikinimo nepriimtinas. Bendrasis Teismas nusprendė, kad, pirma, šalių, kurių įsipareigojimas buvo priimtas, pareikšti ieškiniai dėl reglamento, pagal kurį nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai, yra priimtini, antra, kad 1 straipsnio negalima atskirti nuo likusių ginčijamo reglamento nuostatų, todėl, trečia, ieškinys dėl viso ginčijamo reglamento panaikinimo yra priimtinas. Konkrečiai Bendrasis Teismas konstatavo, kad „klaida, dėl kurios institucijų vertinimai, kuriais remiantis buvo priimtas ginčijamo reglamento 1 straipsnis, taptų negaliojantys, gali lemti šio reglamento esmės pakeitimą. 2 straipsnis <...> automatiškai nustotų galioti tiek, kiek jame pagal šio reglamento 1 straipsnį nustatytas atleidimas nuo antisubsidijų muitų mokėjimo“²⁴.

51. Manau, kad Bendrasis Teismas Sprendime *JingAo Solar* teisingai nusprendė, kad ginčijamo reglamento 1 straipsnis nėra atskiriamas nuo likusių reglamento nuostatų. Tačiau dėl toliau išvardytų priežasčių negalima teigti, kad 2 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių ginčijamo reglamento nuostatų.

52. Pirma, norėčiau pabrėžti, kad pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnį muitų nustatymas nepriklauso nuo jokios sąlygos. Kalbant konkrečiai muitų nustatymas nepriklauso nuo įsipareigojimo pažeidimo arba atsiėmimo. Todėl panaikinus tik šio reglamento 2 straipsnį, 1 straipsnis būtų taikomas taip, kaip jis taikomas pagal Tarybos priimtą ginčijamą reglamentą (tik išskyrus atleidimą nuo muitų).

53. Vis dėlto ginčijamo reglamento 2 straipsnyje numatyta galimybė netaikyti 1 straipsnio. Todėl jeigu būtų panaikintas tik 1 straipsnis, įsipareigojime nurodyta minimali importo kaina būtų taikoma vietoj muitų, o pagal Tarybos priimtą ginčijamą reglamentą šis straipsnis taikomas tik atleidžiant nuo 2 straipsnyje nustatytos pareigos mokėti muitus²⁵.

22 Žr. pagrindinio reglamento 12 straipsnio 1 dalies c ir d punktus ir 15 straipsnio 1 dalį. Remiantis analogija, antidempingo tyrime nustatyta, kad dėl klaidos, padarytos nustatant įprastą vertę, gali būti panaikintas kuriuo nustatyti muitai, atsižvelgiant į tai, kad „įprasta vertė yra esminė sąlyga nustatant taikytiną antidempingo muto tarifą“ (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *PT Wilmar Bioenergi Indonesia and PT Wilmar Nabati Indonesia / Taryba*, T-139/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:499, 109 punktą).

23 2017 m. vasario 28 d. Sprendimas *JingAo Solar ir kt. / Taryba*, T-158/14, T-161/14 ir T-163/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:126 (toliau – *JingAo Solar*). Dėl šio sprendimo pateiktas apeliacinis skundas nagrinėjamas Teisingumo Teisme (žr. bylą *Canadian Solar Emea ir kt. / Taryba*, C-237/17 P).

24 2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *JingAo Solar ir kt. / Taryba*, T-158/14, T-161/14 ir T-163/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:126, 42 punktą.

25 Institucijos galėjo nuspręsti vietoj ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatyto *ad valorem* muto taikyti minimalios kainos muitą arba mišrią priemonę.

54. Taigi, kaip teigė *SolarWorld*, neturi reikšmės tai, kad ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatyti kompensaciniai muitai ir išipareigojimas, į kurį nuoroda pateikiama šio reglamento 2 straipsnyje, yra dvi kompensacinių priemonių formos, kuriomis siekiama to paties tikslo, t. y. pašalinti Sąjungos pramonei padarytą žalą. Svarbu yra tai, kad taikant vieną priemonę netaikoma kita ir kad dėl šios priežasties pirmosios priemonės panaikinimas neturėtų tokių pačių padarinių kaip ir antrosios priemonės panaikinimas.

55. Vadinas, panaikinus tik ginčijamo reglamento 1 straipsnį, šio reglamento esmė būtų pakeista, tačiau taip nebūtų panaikinus tik šio reglamento 2 straipsnį. Priežastis, dėl kurios Sprendime *JingAo Solar*²⁶ nustatyta, kad 1 straipsnis negali būti atskiriamas nuo likusių ginčijamo reglamento nuostatų, t. y. kad 2 straipsnis yra 1 straipsnio išimtis, yra tokia pati, dėl kurios 2 straipsnis turi būti laikomas atskiriamu.

56. Šią išvadą patvirtina faktas, kad visais atvejais, kai negalioja išipareigojimas arba kai išipareigojimas nustoja galioti, turi būti mokami ginčijamo reglamento 1 straipsnyje numatyti muitai. Kaip jau minėta, išipareigojime nurodyta minimali importo kaina taikoma tik jeigu neviršijama tam tikra metinė importo apimtis. Jei ši importo apimtis yra didesnė, galioja ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatyti muitai. Be to, pagal pagrindinio reglamento 13 straipsnio 9 dalį, jeigu viena šalis pažeidžia ar atsiima išipareigojimą arba jeigu Komisija atsisako priimti išipareigojimą, ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatyti muitai „taikom[i]“. Tam tikrų eksportuojančių gamintojų išipareigojimą iš tikrųjų buvo atsisakyta priimti, remiantis tuo, kad jie pažeidė savo pareigas, susijusias su išipareigojimu (visų pirma pareigą paisyti minimalios importo kainos arba pareigas pranešti)²⁷, arba remiantis tuo, kad eksportuojantys gamintojai norėjo atsisakyti išipareigojimo²⁸. Ginčijamo reglamento 1 straipsnyje numatyti muitai buvo taikomi iš karto²⁹.

57. Antra, reikšmės neturi tai, kad panaikinus tik ginčijamo reglamento 2 straipsnį, 1 straipsnyje nustatyti kompensaciniai muitai būtų taikomi visam importui, nes dabar šie muitai taikomi tik eksportuotojų, kurie nėra išipareigojimo šalys, importui, t. y. 30 % viso importo.

58. Šiuo atžvilgiu norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad, panaikinus tik 2 straipsnį, ginčijamo reglamento taikymo sritis nebūtų išplėsta, nes pagal 1 straipsnį muitai taikomi visam importui. Bendrovių, kurios yra išipareigojimo šalys, importui netaikomi tik muitai; tai aiškiai matyti iš fakto, kad, pažeidus išipareigojimą arba jo atsisakius, muitai pradedami taikyti.

59. Jei iš tikrųjų būtų laikoma, kad panaikinus tik 2 straipsnį būtų išplėsta *kompensacinių muitų* taikymo sritis, tai, kaip teigė *SolarWorld*, būtų nereikšminga, nes *ginčijamo reglamento* taikymo sritis nebūtų pakeista. Todėl panaikinus tik 2 straipsnį, 1 straipsnio taikymo sritis būtų tokia pati kaip ir Tarybos priimto ginčijamo reglamento.

26 2017 m. vasario 28 d. Sprendimas *JingAo Solar ir kt. / Taryba*, T-158/14, T-161/14 ir T-163/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:126.

27 2015 m. birželio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/866, kuriuo atšaukiamas trijų eksportuojančių gamintojų išipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707 (OL L 139, 2015, p. 30); 2015 m. rugpjūčio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1403, kuriuo atšaukiamas vieno eksportuojančio gamintojo išipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707 (OL L 218, 2015, p. 1); 2015 m. lapkričio 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2018, kuriuo atšaukiamas dviejų eksportuojančių gamintojų išipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707 (OL L 295, 2015, p. 23); 2016 m. birželio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1045, kuriuo atšaukiamas vieno eksportuojančio gamintojo išipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707 (OL L 170, 2016, p. 5), ir 2016 m. gruodžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/2146, kuriuo atšaukiamas dviejų eksportuojančių gamintojų išipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707 (OL L 333, 2016, p. 4).

28 2016 m. sausio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/115, kuriuo atšaukiamas vieno eksportuojančio gamintojo išipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707 (OL L 23, 2016, p. 47), ir 2016 m. lapkričio 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1998, kuriuo atšaukiamas penkių eksportuojančių gamintojų išipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707 (OL L 308, 2016, p. 8).

29 Žr. Reglamento 2015/866 96 konstatuojamąją dalį, Reglamento 2015/1403 34 konstatuojamąją dalį, Reglamento 2015/2018 70 konstatuojamąją dalį, Reglamento 2016/115 16 konstatuojamąją dalį, Reglamento 2016/1045 55 konstatuojamąją dalį, Reglamento 2016/1998 23 konstatuojamąją dalį ir Reglamento 2016/2146 45 konstatuojamąją dalį.

60. Taigi manau, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamos nutarties 55 punkte nusprendė, kad ginčijamo reglamento esmė būtų pakeista, nes panaikinus tik 2 straipsnį „kompensacinis muitas įgytų didesnę apimtį nei ta, kurią turi taikant [ginčijamą] reglamentą, kaip jį patvirtino Taryba“.

61. Trečia, kalbant apie skundžiamos nutarties 57 punkte minimus sprendimus, t. y. sprendimus, priimtus Nutartyje *Carbunió*³⁰, sprendimuose *Du Pont de Nemours*³¹, *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*³² ir Nutartyje *Government of Gibraltar / Komisija*³³, atrodo, kad jie skiriasi nuo dabartinės bylos.

62. Sprendime *Carbunió*³⁴ Teisingumo Teismas nusprendė, kad negalima siekti panaikinti tik tų sąlygų, pagal kurias anglių pramonei teikiama valstybės pagalba buvo pripažinta suderinama su vidaus rinka. Remiantis suderinamumo sprendimu, aptariama pagalba buvo „pagalba uždarymui“, „specialiai skirta anglių gavybos padalinių esamiems gavybos nuostoliams padengti“. Todėl sprendimo suderinamumas su vidaus rinka priklausė nuo to, ar buvo parengtas „uždarymo plan[as], kurio įgyvendinimo terminas – ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d.“³⁵ Todėl Teisingumo Teismas konstatavo, kad suderinamumo sprendimo tikslas „nustatyti konkretų nekonkurencingų anglių kasyklų uždarymo teisinį pagrindą“. Panaikinus tik tą sąlygą nustatančią nuostatą, būtų pakeista Tarybos suderinamumo sprendimo esmė, nes taip „būtų panaikintas laikinas reikalavimas, o tai reiškia, kad nekonkurencingos anglių kasyklos neprivalėtų nutraukti veiklos iki 2018 m. gruodžio 31 d., bet galėtų toliau gauti valstybės pagalbą neribotą laiką, o tai prieštarautų [Tarybos suderinamumo sprendimo] tikslui“³⁶. Šioje byloje yra priešingai – panaikinus 2 straipsnį nebūtų panaikinta jokia sąlyga, kuria remiantis buvo nustatyti 1 straipsnyje nurodyti kompensaciniai muitai, nes tokių sąlygų nėra. Todėl Bendrasis Teismas skundžiamos nutarties 57 punkte neteisingai nusprendė, kad situacija byloje *Carbunió* yra panaši į situaciją šioje byloje.

63. Sprendime *Du Pont De Nemours*³⁷ Teisingumo Teismas nusprendė, kad negalima prašyti panaikinti tik tos Direktyvos 91/414/EEB³⁸ nuostatos, kurioje nustatyta, kad 2008 m. birželio 30 d. baigiasi flusilazolo (veikliosios medžiagos, naudojamos žemės ūkio kultūroms skirtiems fungicidams) įrašymo į šios direktyvos I priedą terminas (valstybė narė gali registruoti augalų apsaugos produktą tik jeigu jame esančios veikliosios medžiagos yra įrašytos į tą priedą ir tik jeigu tenkinamos tame priede nustatytos sąlygos). Pasak Teisingumo Teismo, Direktyvos 91/414 tikslas buvo „užtikrinti aukšto lygio žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugą“. Todėl vien laikinos sąlygos panaikinimas „reikštų flusilazolo įrašymą į [šios] direktyvos I priedą <...> po 2008 m. birželio 30 d.“, o tai reiškia šios medžiagos įrašymą į I priedą „taikant švelnesnius apribojimus, palyginti su nustatytais [toje] direktyvoje“, kurios taikymo sritis taip būtų pakeista³⁹. Priešingai, šioje byloje kompensacinių muitų nustatymui netaikoma jokia sąlyga. Be to, nėra jokių abejonių, kad panaikinus ginčijamo reglamento 2 straipsnį muitai negali būti padidinti arba sumažinti, nes šių muitų tarifai yra nustatyti šio reglamento 1 straipsnyje.

30 2014 m. gruodžio 11 d. Nutartis *Carbunió* / Taryba, C-99/14 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2446 (toliau – *Carbunió*).

31 2013 m. balandžio 12 d. Sprendimas *Du Pont de Nemours (Prancūzija) ir kt. / Komisija*, T-31/07, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:167 (toliau – *Du Pont de Nemours*).

32 2000 m. spalio 5 d. Sprendimas *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-376/98, EU:C:2000:544 (toliau – *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*).

33 2012 m. liepos 12 d. Nutartis *Government of Gibraltar / Komisija*, C-407/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:464 (toliau – *Government of Gibraltar / Komisija*).

34 2014 m. gruodžio 11 d. Nutartis *Carbunió* / Taryba, C-99/14 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2446.

35 2010 m. gruodžio 10 d. Tarybos sprendimo 2010/787/ES dėl valstybės pagalbos nekonkurencingų anglių kasyklų uždarymui palengvinti 3 straipsnio 1 dalis (OL L 336, 2010, p. 24).

36 2014 m. gruodžio 11 d. Nutarties *Carbunió* / Taryba, C-99/14 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2446, 28 ir 31 punktai.

37 2013 m. balandžio 12 d. Sprendimas *Du Pont de Nemours (Prancūzija) ir kt. / Komisija*, T-31/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:167.

38 1991 m. liepos 15 d. Direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 11 t., p. 332).

39 2013 m. balandžio 12 d. Sprendimo *Du Pont de Nemours (Prancūzija) ir kt. / Komisija*, T-31/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:167, 85 punktas.

64. Byloje *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*⁴⁰ Teisingumo Teismas panaikino visą Direktyvą 98/43/EB⁴¹, kuria buvo draudžiama tabako produktų reklama ir rėmimas, remdamasis tuo, kad jos nebuvo galima grįsti EB sutarties 100a straipsniu (dabar po pakeitimo SESV 114 straipsnis), pagal kurį Tarybai suteikiami įgaliojimai patvirtinti priemones, susijusias su įstatymų, kurių tikslas – sukurti vidaus rinką ir užtikrinti jos veikimą, suderinimu. Toks sprendimas priimtas todėl, kad Direktyvoje 98/43 nustatyto visų formų tabako produktų reklamos ir rėmimo draudimo nebuvo galima pateisinti poreikiu pašalinti laisvo reklamos priemonių judėjimo arba laisvės teikti paslaugas reklamos srityje kliūtis. Tačiau, pasak Teisingumo Teismo, tai buvo taikoma tik tabako produktų reklamos draudimui viešbučiuose esančiuose gaminiuose (plakatuose, skėčiuose, peleninėse) ir kino teatruose rodomų reklaminių intarpų draudimui, nes tokių reklamos formų draudimas negalėtų palengvinti prekybos atitinkamais produktais. To negalima pasakyti apie tabako produktų reklamos periodiniuose leidiniuose, žurnaluose ir laikraščiuose draudimą, nes tokios formos reklamos draudimas galėtų palengvinti laisvą spaudos produktų judėjimą⁴². Vis dėlto Teisingumo Teismas panaikino visą Direktyvą 98/43. Toks sprendimas priimtas todėl, kad, „atsižvelgiant į [Direktyvoje 98/43] nustatyto tabako produktų reklamos ir rėmimo draudimo bendrą pobūdį, Teisingumo Teismas, iš dalies panaikindamas direktyvą, turėtų pakeisti ir jos nuostatas“⁴³. Kaip pažymėjo generalinis advokatas N. Fennelly, „potencialus reklamos draudimo tam tikrose žiniasklaidos priemonėse legitimumas neatitinka jokios atskiros ir atskiriamos [Direktyvos 98/43] formuluotės“. Todėl, kaip nurodė generalinis advokatas, dalinis panaikinimas „reikštų, kad Teisingumo Teismas kūrybiškai perrašo priemonę ją aiškindamas. Nė viena akivaizdžiai atskiriama nuostata pati savaime nesuteikia aiškaus leidimo priimti nutartį dėl panaikinimo“⁴⁴. Priešingai, nagrinėjamu atveju ginčijamo reglamento 2 straipsnyje toks aiškus leidimas yra suteiktas.

65. Sprendime *Government of Gibraltar / Komisija*⁴⁵ Teisingumo Teismas nusprendė, kad gali būti prašoma panaikinti tik visą Komisijos sprendimą 2009/95/EB⁴⁶. Sprendime 2009/95 Komisija Gibraltaro teritoriją įtraukė į Bendrijos svarbos teritorijų sąrašą, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 92/43/EEB (toliau – Buveinių direktyva)⁴⁷. *Government of Gibraltar* (Gibraltaro vyriausybė) negalėjo prašyti panaikinti Sprendimo 2009/95 tik tiek, kiek juo nagrinėjama teritorija buvo įtraukta į Jungtinės Karalystės teritorijoje esančias geografines sritis. Pasak Teisingumo Teismo, skirtingos geografinės sritys, iš kurių, kaip teigiama, buvo sudaryta nagrinėjama vietovė, nebuvo nurodytos Sprendime 2009/95, jų taip pat nebuvo nustačiusi *Government of Gibraltar*. Be to, pagal Buveinių direktyvoje nustatytą sistemą vietovės negalima padalyti į skirtingas sritis⁴⁸. Byloje *Government of Gibraltar / Komisija* iš Buveinių direktyvos nuostatų buvo aiškiai matyti, kad vietovė, kurią galima priskirti prie Bendrijos svarbos teritorijų, turi būti vertinama kaip visuma. Tačiau šioje byloje nesvarbu, kad kompensaciniai muitai ir išipareigojimas buvo vertinami kartu, atsižvelgiant į Sąjungos pramonės patirtą žalą. Taip yra todėl, kad, jeigu institucijos būtų maniusios, kad tą žalą galėtų pašalinti tik muitų ir išipareigojimo derinys, jos nebūtų nustačiusios minimalios importo kainos, kuri taikoma atleidus nuo muitų.

66. Darau išvadą, kad skundžiamos nutarties 57 punkte Bendrojo Teismo minima jurisprudencija netaikoma šioje byloje.

40 2000 m. spalio 5 d. Sprendimas *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-376/98, EU:C:2000:544.

41 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/43/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių tabako produktų reklamą ir rėmimą, suderinimo (OL L 213, 1998, p. 9).

42 2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-376/98, EU:C:2000:544, 98 ir 99 punktai.

43 2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-376/98, EU:C:2000:544, 117 punktas.

44 Generalinio advokato N. Fennelly išvados byloje *Vokietija / Parlamentas ir Taryba*, C-376/98, EU:C:2000:324, 127 punktas.

45 2012 m. liepos 12 d. Nutartis *Government of Gibraltar / Komisija*, C-407/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:46.

46 2008 m. gruodžio 12 d. sprendimas, kuriuo pagal Tarybos direktyvą 92/43/EEB patvirtinamas antrasis atnaujintas Viduržemio jūros biogeografinio regiono Bendrijos svarbos teritorijų sąrašas (OL L 43, 2009, p. 393).

47 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 11 t., p. 114).

48 2012 m. liepos 12 d. Nutarties *Government of Gibraltar / Komisija*, C-407/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:46, 31–33 punktai.

67. Ketvirta, priešingai, nei teigia Komisija, panaikinus tik ginčijamo reglamento 2 straipsnį, nebūtų pakeista institucinė pusiausvyra tarp, pirma, Tarybos ir Komisijos⁴⁹ ir, antra, Sąjungos teismų⁵⁰.

68. Norėčiau pabrėžti, kad panaikinus tik 2 straipsnį būtų taikoma Tarybos ir Komisijos anksčiau patvirtinta priemonė, t. y. 1 straipsnis. Teisingumo Teismas nepriimtų sprendimo dėl tam tikros rūšies kompensacinių priemonių nustatymo (*ad valorem* muitų, vietoj, pvz., fiksuoto dydžio maito). Teisingumo Teismas taip pat neapskaiciuotų tokių muitų tarifų.

69. Be to, negalima teigti, kad iš dalies panaikinus Sąjungos aktą gali pasikeisti institucinė pusiausvyra, nes, pirma, Teisingumo Teismui pagal SESV 264 straipsnio pirmą pastraipą suteikti įgaliojimai panaikinti visą Sąjungos teisės aktą apima įgaliojimus panaikinti tik dalį to akto⁵¹ ir, antra, šie įgaliojimai nėra neriboti, nes, kaip jau aptarta, dalinis panaikinimas negali lemti akto esmės pakeitimo⁵².

70. Taigi manau, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra pagrįstas ir kad Bendrasis Teismas skundžiamos nutarties 59 punkte padarė teisės klaidą nusprendęs, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių šio reglamento nuostatų. Todėl reikia panaikinti skundžiamą nutartį.

71. Vis dėlto išsamumo sumetimais dabar nagrinėsiu antrąjį apeliacinio skundo pagrindą.

B. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas

1. Šalių argumentai

72. Nurodydama antrąjį apeliacinio skundo pagrindą *SolarWorld* teigia, kad Bendrasis Teismas, skundžiamos nutarties 53–60 punktuose, visų pirma jos 55 ir 59 punktuose, nusprendęs, kad ieškinys nepriimtinas, pažeidė Chartijos 47 ir 20 straipsnius.

73. Dėl Chartijos 47 straipsnio pažeidimo *SolarWorld* teigia, kad, nors nustatyta, jog Sąjungos gamintojai buvo individualiai suinteresuoti reglamentais, kuriuose nustatomos kompensacinės priemonės, iš jų būtų atimtos bet kokios *veiksmingos* apskundimo teismine tvarka priemonės, jeigu jie negalėtų prašyti iš dalies panaikinti šių reglamentų. Šiuo atžvilgiu *SolarWorld* atkreipia dėmesį į tai, kad jos ieškiniai dėl Reglamento Nr. 513/2013 ir sprendimų 2013/423 ir 2013/707 panaikinimo buvo atmesti kaip nepriimtini.

74. Dėl Chartijos 20 straipsnio pažeidimo *SolarWorld* teigia, kad, atmetęs jos ieškinį dėl ginčijamo reglamento dalinio panaikinimo kaip nepriimtina ir kartu nustatęs, kad Kinijos eksportuotojų pareikštas ieškinys dėl šio reglamento panaikinimo priimtinas, Bendrasis Teismas taikė nevienodą požiūrį į Sąjungos gamintojus ir Kinijos eksportuotojus.

49 Pažymėtina, kad įsigaliojus 2014 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) Nr. 37/2014, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri su bendra prekybos politika susiję reglamentai dėl tam tikrų priemonių priėmimo procedūrų (OL L 18, 2014, p. 1), galutinius kompensacinius muitus tvirtina Komisija, o ne Taryba. Šiuo atžvilgiu žr. T. Sharf „Decision-Making in ES Trade Defence Cases After Lisbon: An Institutional Anomaly Addressed?“, C. Herrmann, B. Simma ir R. Streinz (leid.) *Trade Policy between Law, Diplomacy and Scholarship. Liber amicorum in memoriam Horst G. Krenzler*, Springer, 2015, p. 395–406.

50 Toliau išdėstomi Komisijos argumentai. Sprendimą dėl taikomos kompensacinės priemonės priima Komisija ir Taryba. Tačiau tik 2 straipsnio panaikinimas reikštų išpareigojimo, į kurį nuoroda pateikiama 2 straipsnyje, pakeitimą 1 straipsnyje nustatytais kompensaciniais muitais. Kitaip tariant, tik 2 straipsnio panaikinimas reikštų, kad Teisingumo Teismui leidžiama nuspręsti, kuri kompensacinė priemonė turėtų būti nustatyta. Todėl panaikinus tik 2 straipsnį būtų pakeista institucinė pusiausvyra tarp, pirma, Komisijos ir Tarybos ir, antra, Sąjungos teismų. Tik viso ginčijamo reglamento panaikinimas leistų užtikrinti institucinę pusiausvyrą, nes Komisija ir Taryba privalėtų nustatyti naujas kompensacines priemones, kad laikytųsi sprendimo dėl panaikinimo.

51 Generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Komisija / Verhuizingen Coppens*, C-441/11 P, EU:C:2012:317, 25 punktas.

52 Generalinio advokato G. Tesaro išvados byloje *Prancūzija ir kt. / Komisija*, C-68/94 ir C-30/95, EU:C:1997:54, 142 punktas.

75. Taryba teigia, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas turėtų būti atmestas. Taryba visų pirma nurodo, kad Chartijos 47 straipsnio tikslas nebuvo pakeisti Sutartyse nustatytos teisminės peržiūros sistemos, visų pirma taisyklių dėl tiesioginių ieškinų priimtumo Sąjungos teismuose. Kalbant apie Chartijos 20 straipsnio pažeidimą, pažymėtina, kad argumentas yra nepriimtinas, nes nepateiktas Bendrajame Teisme. Bet kuriuo atveju jis nepagrįstas, nes *SolarWorld* ir Kinijos gamintojams nėra taikomas nevienodas požiūris. Taip yra todėl, kad *SolarWorld* turėjo galimybę prašyti panaikinti visą ginčijamą reglamentą.

76. Komisija teigia, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepagrįstas. Dėl Chartijos 47 straipsnio pažeidimo Komisija pažymi, pirma, kad tos nuostatos tikslas nebuvo pakeisti Sutartyse nustatytos teisminės peržiūros sistemos, antra, kad *SolarWorld* iš tikrųjų pareiškė ieškinį dėl sprendimų 2013/423 ir 2013/707 panaikinimo, ir, trečia, kad *SolarWorld* galėjo pareikšti ieškinį dėl viso ginčijamo reglamento panaikinimo. Dėl Chartijos 20 straipsnio pažeidimo Komisija teigia, kad *SolarWorld* ir Kinijos eksportuotojams nebuvo taikomas nevienodas požiūris, nes *SolarWorld* galėjo pareikšti ieškinį dėl viso ginčijamo reglamento panaikinimo ir prašyti sustabdyti sprendimo galiojimą, kol šis reglamentas būtų pakeistas nauju didesnius kompensacinius muitus nustatančiu reglamentu.

2. Vertinimas

a) Priiimtumas

77. Taryba tvirtina, kad argumentas, jog buvo pažeistas Chartijos 20 straipsnis, yra nepriimtinas, nes nepateiktas Bendrajame Teisme.

78. Atsakydama į Tarybos argumentą dėl nepriimtumo *SolarWorld* Bendrajame Teisme iš tikrųjų nepateikė argumento dėl Chartijos 20 straipsnio pažeidimo. Todėl manau, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas tiek, kiek susijęs su teiginiu, kad pažeistas Chartijos 20 straipsnis.

79. Vis dėlto išsamumo sumetimais toliau išnagrinėsiu, ar Bendrasis Teismas, atmetęs *SolarWorld* ieškinį kaip nepriimtina, pažeidė Chartijos 20 straipsnį.

b) Esmė

80. Nurodydama antrąjį apeliacinio skundo pagrindą *SolarWorld* teigia, kad atmetęs ieškinį kaip nepriimtina Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 47 ir 20 straipsnius.

81. Manau, kad antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia pripažinti nepagrįstu.

82. Pirma, kalbant apie tariamą Chartijos 47 straipsnio pažeidimą, akivaizdu, kad, kaip jau minėta, *SolarWorld* ieškinys dėl Sprendimo 2013/707, kuriuo Komisija priėmė eksportuojančių gamintojų pasiūlymą dėl išipareigojimo, panaikinimo buvo atmestas kaip nepriimtinas remiantis tuo, kad „sprendimas priimti išipareigojimą nesukelia teisinių pasekmių, galinčių tiesiogiai paveikti Sąjungos gamintojų, kaip antai [*SolarWorld*], teisinę padėtį“⁵³. *SolarWorld* ieškinį dėl 2014 m. rugsėjo 15 d. Komisijos rašte išdėstyto sprendimo, kuriame Komisija patikslino išipareigojime nustatytą minimalią importo kainą, panaikinimo Bendrasis Teismas iš esmės atmetė (nebuvo „būtina nagrinėti jo priimtumą“)⁵⁴.

⁵³ 2015 m. sausio 14 d. Nutarties *SolarWorld ir kt. / Komisija*, T-507/13, EU:T:2015:23, 52 punktas.

⁵⁴ 2017 m. vasario 16 d. Sprendimo *SolarWorld / Komisija*, T-783/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:88, 59 punktas.

83. Vis dėlto norėčiau atkreipti dėmesį, kad pagal su Chartija susijusius išaiškinimus 47 straipsniu „neketinta pakeisti Sutartyse nustatytos teisminės priežiūros [peržiūros] sistemos ir ypač taisyklių dėl tiesioginių ieškinų priimtumo Europos Sąjungos Teisingumo Teisme“⁵⁵. Todėl suformuotoje jurisprudencijoje nurodyta, kad SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatyti priimtumo reikalavimai turi būti aiškinami atsižvelgiant į pagrindinę teisę į veiksmingą teisminę apsaugą, tačiau tokiu aiškinimu negali būti panaikinamos Sutartyje aiškiai nustatytos sąlygos⁵⁶.

84. Be to, Teisingumo Teismui pateiktas klausimas, – ar galima pareikšti ieškinį tik dėl ginčijamo reglamento 2 straipsnio panaikinimo. Jeigu Teisingumo Teismas konstatuotų, kad ta nuostata nėra atskiriama nuo likusių akto nuostatų, ieškinį dėl viso ginčijamo reglamento panaikinimo vis tiek būtų galima pareikšti. Šiuo atžvilgiu negalima teigti, kad viso šio reglamento panaikinimas *SolarWorld* būtų betikslis. Taip yra todėl, kad *SolarWorld* galėtų siekti panaikinti visą ginčijamą reglamentą ir prašyti, kad Teisingumo Teismas sustabdytų to panaikinimo poveikį, kol institucijos priims priemonės, kurios yra būtinos sprendimui dėl panaikinimo įgyvendinti⁵⁷.

85. Taigi manau, kad argumentas dėl Chartijos 47 straipsnio pažeidimo turi būti atmestas.

86. Antra, kalbant apie tariamą Chartijos 20 straipsnio pažeidimą, man atrodo, kad jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių šio reglamento nuostatų ir kad *SolarWorld* negali prašyti iš dalies panaikinti ginčijamo reglamento, *SolarWorld* nebūtų taikomas kitoks požiūris nei eksportuojantiems gamintojams. Kaip jau minėta, iš Bendrojo Teismo sprendimo *JingAo Solar* matyti, kad eksportuojantys gamintojai negali prašyti iš dalies panaikinti ginčijamą reglamentą (nes 1 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių to reglamento nuostatų)⁵⁸.

87. Taigi, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad argumentas, jog buvo pažeistas Chartijos 20 straipsnis, yra priimtinas, jis, mano nuomone, turėtų atmesti tą argumentą kaip nepagrįstą.

88. Darau išvadą, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamos nutarties 59 ir 61 punktuose nusprendė, kad ginčijamo reglamento 2 straipsnis yra neatskiriamas nuo likusių reglamento nuostatų. Todėl skundžiamą nutartį reikia panaikinti.

89. Kai sprendimas ar nutartis panaikinamas (-a) patenkinus apeliacinį skundą, Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnyje numatyta, kad Teisingumo Teismas gali grąžinti bylą Bendrajam Teismui arba, kitu atveju, pats paskelbti sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

90. Šioje byloje Bendrasis Teismas skundžiamoje nutartyje nenagrinėjo klausimo, ar *SolarWorld* turi teisę prašyti panaikinti ginčijamo reglamento 2 straipsnį, kurį pirmoje instancijoje ginčijo Taryba. Šis klausimas taip pat nebuvo paminėtas Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse šalių pastabose. Tą patį galima pasakyti apie argumentus, susijusius su apeliacinio skundo esme. Todėl šiuo atveju bylos stadija nėra tokia, kad būtų galima priimti galutinį sprendimą.

91. Taigi reikia grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

⁵⁵ Su Pagrindinių teisių chartija susiję išaiškinimai (OL C 303, 2007, p. 17).

⁵⁶ 2016 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Ackermann Saatzucht ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-408/15 P ir C-409/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:893, 50 punktas ir 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 98 punktas.

⁵⁷ 2013 m. balandžio 12 d. Sprendimo *Du Pont de Nemours (Prancūzija) ir kt. / Komisija*, T-31/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:167, 99 punktas.

⁵⁸ 2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *JingAo Solar ir kt. / Taryba*, T-158/14, T-161/14 ir T-163/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:126, 42 punktas.

VI. Išvada

92. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

- panaikinti 2016 m. vasario 1 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *SolarWorld ir kt. / Taryba*, T-142/14,
- grąžinti bylą T-142/14 Europos Sąjungos Bendrajam Teismui ir
- atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.